

1891-11-06

AFSENDER

Carl Jacobsen

MODTAGER

Andreas Asmussen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Glyptotekets arkiv. Carl Jacobsens
kopibøger

Emneord:
Ny Carlsberg Glyptotek

DOKUMENTINDHOLD

Carl Jacobsen lægger et godt ord ind hos departementschefen i Kultusministeriet Andreas Asmussen for sin ven Andreas Weis.

TRANSSKRIFTION

Ny Carlsberg
6-11-91

Kjære Hr. Departementschef
Asmussen

For et Aarstids siden nævnede Hr. Andreas Weis, at han muligviis en Gang i Tiden vilde faae en anden Virksomhed i Ministeriet end den han nu har.

Det var, saavidt jeg husker, "Noget med Frederiks Hospital og dets Flytning".

For ikke ret længe siden nævnede han, at han maaske havde nogen Udsigt til at faae med Skolevæsenet at gjøre, og i saa Fald jo ogsaa maatte opgive sin nuværende

Virksomhed.

At Weis ikke i Længden kan føle sig tilfredsstillet ved at henleve sit Liv som Fuldmægtig i Ministeriet, naar Leilighed til Avancement tilbyder sig - derom kan man snart være enig; og at han vilde gjøre særdeles god Fyldest baade ved det Ene og det Andet, derom tvivle De og jeg vist heller ikke.

Ikkedestomindre troer jeg at De vil give mig Ret i, at det ligefrem vilde være sørgeligt, hvis Weis skulde forlade sin Virksomhed.

Ligesaa vist som det er at de saakaldte "Skjønne Kunsters Udvidelse og Kunst-

sandsen udgjør en vigtig Deel af et Lands Civilisation, ligesaa vist er det jo ogsaa, at det netop er den Side det skorter mest paa i vort Land.

Cultus ministeriet kan vel støtte og fremme Bestræbelserne for Væxt ogsaa paa dette Omraade, med det er da af Vigtighed, at der i dets Midte findes Mænd som have baade Kyndighed paa Kunstens og Skjønhedens Omraade og som have en lykkelig Gave at kunne gjøre denne Kyndighed frugtbringende.

De vil vist indrømme mig at Ministeriet i tidligere Tid undertiden har manglet saadanne Mænd, men at det netop nu i Hr. A. Weis har en saa fortræffelig Repræsentant som kan ønskes, at han netop er den rette Mand til

at gjøre denne Deel af Arbeidet.

De kan finde Andre som ville behandle Frederiks Hospital ligesaa godt eller bestyre Skolerne ligesaa dygtigt som Weis vil kunne gjøre det; men De vil næppe i hele Landet finde Nogen, som mindre eensidig og med bedre Forstand paa Kunst og Smagsspørgsmaal, kan behandle de Sager som nu særlig ere lagte hen under Andreas Weis

—

Naar jeg nu her har trættet Dem med 4 store Sider slet Skrift, naar jeg her bringer en Sag paa Bane, om Hvilken De med fuld Rette kan sige, at den ikke kommer mig ved, saa beder jeg Dem dog at erindre, at det slet ikke er nogen Gunst for min Ven jeg at jeg taler om,

II

men at det udelukkende er Hensynet til den samme Sag som ogsaa jeg lever for, som har ledet mig til denne Henvendelse.

Der lange Rede Kurzer Sinn er kun den beskedne Henstilling; Vilde det ikke være rigtigt i Tide at tænke paa om det ikke var muligt paa en eller anden Maade uden at forbigaae Weis ved eventuelle Avancementer at beholde ham ved Bestyrelsen af Landets Kunstinstitutioner, saaledes at hans særegne Evner kunde blive udnyttede paa den Maade, som baade han selv og vi andre som arbeide i Kunstens Tjeneste havde meest Nytte af.

Weis ved Intet om at jeg tilskriver Dem dette^{x)}. Det er kun en Henstilling^{x)} og det er skrevet uden Spor af Foranledning fra hans Side.

som jeg beder Dem ikke svare paa strax.

Hvis De som jeg haaber ikke tager mig min Frihed ilde op, kunne vi jo ved Leilighed tale derom

Deres hengivne
Carl Jacobsen

Ny Carlsberg
6-11-91

Kjære Mr. Departementschef
Armsvæn

For et Aarstid siden nævnde
Mr. Andreas Weis, at han havde
en Gang i Tiden vilde gøre en anden
Virkelighed i Ministeriet end den
han nu har.

Det var, saavist jeg husker, "Nøjet
med Frederichs Hospital og det Pligt-
sig".

Uddraget blev det ikke til Nøjet
den Gang.

For ikke ret længe siden nævnde
han, at han maaske kunde være
Udvalgt til at gøre med Thols.
saavist at give, og i saa Fald
jo ogsaa maaske være sin nuværende.

Verkekenheit.

Et Weis alle i Landen kan føle sig
 tilfredsstillt med et herrens sit Lu
 som Fuldmyndig i Ministeriet, naar
 Leilighed til Anseende tilbyde
 sig - derom kan man snart være enig
 og et kan vilde kunne gjøre særdeles
 god Fnydelse herde med det bare alle
 det andet, derom tvivle De i je vist
 heller ikke.

Forso vidt kunde det jo see ud, som
 om alt var mere vel!

Altsammen der troer jeg at De vil gjøre
 mig det i, at det lyse vilde være
 sigeligt, hvis Weis skulde forede
 sin Verkekenheit.

Spørge vist om det er et de naturlige
 "Højere Anseende" Hverde i Kunst.

andres indgjør en rigtig deel af et
 Lands Civilisation, ligesom vist er det
 jo ogsaa, at det settes en den Side det
 skulde næst gaa i vort Land.

Culturmæssigt kan vel stilles op
 fremme Reklamations for Været ogsaa
 paa dette Omsæde, men det er da af
 Vigtighed, at der i det Måske findes
 Mand som har begge Kvaliteter
 som Kunstner og Thjælperens Omsæde
 og som har en lykkelig Sans at kunne
 give dem Kvaliteten frastrængende.

De vil vist indrømme mig at det er
 mest i tidligere Tid undertiden har
 manglet saa den Mand, men at det
 settes nu i H. A. Weis har en saa
 fortreffelig Repræsentant som kan indse,
 at han settes en den rette Mand til

et gjen sein slut af Arbejdet.
 De kan finde Andre som vilde be-
 handle Frederichs Hospital Lysen
 2. St eller bestyres Skolerne Lysen
 dygtigt som Weiss vil kunne gjore
 det; men De vil næppe i hele Landet
 finde Noget, som mindre eensdyg
 og med bedre Procent for Kunst og
 Læringsoplysning, kan behandle de Bøger
 som nu sælges i en bogtælleren under
 Andersens Weiss.

Naar jeg nu her har trøstet Dem
 med 4 store Liden slet Skrift, naar
 jeg her bringer en Bog for Dem, om hvil-
 ken De nu selv kette kan seje, at den
 ikke kommer mig ved, saa beder jeg Dem
 dog et erindring, at det slet ikke er
 nogen Gavnst for min Ven jeg et jeg taler,

II

men et det udelukkende er Kæmpet
til den samme Sag som ogsaa jeg lever
for, som har ledet mig til denne
Kæmpetale.

Der ligger Både Børger Lige er den den
berøede Kæmpetale; Vilde det ikke
være rigtigt i Tide at tænke paa en
det ikke var muligt paa en eller
anden Maade uden at forbyde Børger
en eventuelle Anværelser at beholde
hans en Bestyrelse af Landets Kæmpet
institutioner, saaledes at hans sædvanlige
Børger kunde blive indvigtet paa de
Maade, som havde den selv og en anden
som arbejder i Kæmpetale Tjeneste kunde
næst Nytte af.

Wier ved Indet om et jeg tilskrives
Den dette. Det er den en Kæmpetale,
og det er skrevet uden Spor af Fremledning for den Side.

som jeg hader Dem alle mere paa staa.
Hvis De som jeg hader alle Tyske
mig min Frihed ikke er, kunne
vi gaa ved Leilighed Til osrom.

Dens konge
Carl Jacobsen